

Folketingets Retsudvalg

MINISTEREN

26. april 2006

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 23. marts 2006 (Ad REU alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 305:

Spørgsmål 305:

”Ministeren bedes redegøre for aldersgrænserne i forbindelse med adoption og erfaringerne hermed i Norge, Sverige og andre lande, vi normalt sammenligner os med.”

Svar:

ISS/IRC, der er en afdeling under den internationale organisation ISS, som arbejder med at fremme implementering af FN's Børnekonvention og Haagerkonventionen om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner, publicerede i 2005 en oversigt over ”The Age Prescriptions for the Prospective Adoptive Parents”.

Oversigten viser nedre aldersforskel mellem adoptant og barn, øvre aldersgrænse for adoptant samt mindste og højeste aldersforskel mellem adoptant og barn.

I tabellen nedenfor er gengivet data for en række europæiske afgiverlande, som Danmark i andre sammenhænge sammenligner sig med.

Landets navn	Nedre aldersgrænse	Øvre aldersgrænse	Mindste aldersforskel	Højeste aldersforskel
Belgien	25 år	Praksis: 45-50 år (hvis ældre børn)	15 år	Ingen
Finland	25 år, evt. 18 år	Praksis: 55-58 år	Ingen	Praksis: 45 år
Frankrig	28 år eller 2 års ægteskab	Ingen	15 år, 10 år hvis stedbarnsadoption	Ingen
Tyskland	Ægtefæller: 25/21 år Enlige: 25 år Stedbarnsadoption: 21 år	Praksis: 45 år	Ingen lovgivning. I praksis ”passende aldersforskel”	Der anbefales 40 års aldersforskel
Island	25 år, evt. 20 år	45 år	Ingen	Ingen
Irland	21 år	Praksis: 40-45 år	Ingen	Ingen
Holland	Ingen	42 år med mindre særlige omstændigheder – aldrig over 46 år	18 år	40 år med mindre særlige omstændigheder
Norge	25 år, evt. 20 år	Lovgivning: 45 år, dog undtagelser	Praksis: 20 år	Ingen
Sverige	25 år, evt. 18 år	Anbefales 45 år, dog undtagelser	Ingen	Ingen
Østrig	Manden: 30 år Hustruen: 28 år Lavere, hvis eksisterende forældre-barn-forhold.	Praksis: 45 år	18 år, 16 år hvis beslægtet. Lavere, hvis eksisterende forældre-barn-forhold.	Ingen

Som det fremgår, har samtlige de nævnte modtagerlande – bortset fra Frankrig – en øvre aldersgrænse, der i de fleste lange ligger på 45 år (eller mere), mens enkelte lande – Irland og Holland – har øvre aldersgrænser, der ligger lavere end 45 år.

Det fremgår også, at der i en række lande ikke findes en regel om, hvor stor aldersforskellen mellem barnet og ansøgeren må være. I Tyskland og Holland er udgangspunktet dog 40 år, mens den maksimale aldersforskel i Finland er 45 år.

Særligt for så vidt angår Norge og Sverige, fremgår det, at der i begge lande som udgangspunkt er en øvre aldersgrænse på 45 år, mens der ikke er fastsat nogen maksimal aldersforskel. De norske og svenske regler kan altså umiddelbart synes lempelige i den forstand, at en 43-årig vil kunne godkendes til et nyfødt barn, hvilket ikke kan ske efter de danske regler, hvor der lægges vægt på maksimalt 40 års aldersforskel.

Omvendt vil ansøgerne i Norge og Sverige imidlertid – i hvert fald formelt - hurtigere ramme den øvre grænse for, hvor gammel man kan være som adoptant, hvilket ikke vil være tilfældet efter dansk ret, hvor ældre ansøgere kan godkendes til ældre børn. Der er dog også efter norsk og svensk ret mulighed for at se bort fra den øvre aldersgrænse, og Familiestyrelsen er bekendt med, at det i Norge sker, når ansøgeren f.eks. adopterer for

anden gang, når de har særlige ressourcer, når barnet er ældre, og når der er stor aldersforskel mellem ansøgerne.

Lars Barfoed

/Pernille Moll